

(สำเนาฉบับ)

ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๓๐๖

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง การตรวจ (ร่าง) เทศบัญญัติ

เรียน นายกเทศมนตรีตำบล

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเทศบาลตำบล ที่ อย ๗๑๒๐๔/ ๑๐๔๔ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง เทศบาลตำบล ขอให้ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ตรวจสอบความถูกต้องของ (ร่าง) เทศบัญญัติเทศบาลตำบล เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนการออกเทศบัญญัติอย่างถูกต้องและมีเนื้อหาสาระตัวบทกฎหมายที่ขัดต่อพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง รวมถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ นั้น

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ได้พิจารณารายละเอียดใน (ร่าง) เทศบัญญัติฯ โดยเทียบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎหมายลำดับรอง และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับตัวอย่างร่างข้อกำหนดของท้องถิ่นของศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข โดยมีความเห็นว่า หากราชการส่วนท้องถิ่น มีความประสงค์ในการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าภายในเขตพื้นที่ ควรออกข้อกำหนดของท้องถิ่น ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในหมวด ๖ ซึ่งได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่น เพื่อกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เป็น “เขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์” ได้ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอาจกำหนดเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดโดยเด็ดขาด หรือเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดเกินกว่าจำนวนที่กำหนด หรือเขตให้เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดโดยต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับความเจริญของชุมชน ความหนาแน่นของชุมชน ลักษณะปัญหาของการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์แต่ละประเภท เป็นต้น อีกทั้งกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในข้อบัญญัติของท้องถิ่น ในหมวดการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ทั้งนี้ ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถดูตัวอย่างการยกร่างข้อกำหนดของท้องถิ่นตามหมวด ๖ ได้ในคู่มือ “ตัวอย่างร่างเทศบัญญัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕” โดยสามารถดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข <http://laws.anamai.moph.go.th/ewtdadmin/ewtd/laws/main.php?filename=๑LBook>

ทั้งนี้ หากท้องถิ่นต้องการควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคพิษสุนัขบ้า สามารถบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ และปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย ตูแก้ว)

กลุ่มส่งเสริมการใช้กฎหมาย
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๐ ๔๒๑๘
โทรสาร ๐ ๒๕๔๑ ๘๑๘๐

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

ร่าง
พิมพ์/ทาน
ตรวจ

ตัวอย่าง (ร่าง) เทศบัญญัติเทศบาล ก.
ที่ส่งมาให้กรมอนามัยตรวจสอบ ซึ่งพบว่ายังไม่ถูกต้องและครบถ้วน

๑

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบเทศบัญญัติ เทศบาลตำบล [REDACTED]
เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าพ.ศ.๒๕๖๐

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบล [REDACTED] ว่าด้วยการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า เพื่อป้องกันมิให้
ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ การเกิดโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าภายในเขต
เทศบาลตำบล [REDACTED] จึงได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบล [REDACTED] เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า
พ.ศ. ๒๕๖๐

เหตุผล

เนื่องจากชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเชียงรากน้อยเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ ประกอบด้วยประชากรใน
พื้นที่และประชากรแฝง มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการเลี้ยงสุนัขและแมวเป็นจำนวนมาก ซึ่งใน
บางครั้งเจ้าของสุนัขและแมวยังไม่มีความตระหนักใน เรื่องการดูแล รักษา เลี้ยงดูและการควบคุมสุนัขและ
แมว รวมถึงสุนัขจรจัดที่เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสุนัขกัดทำร้ายผู้อื่นเกิดโรคติดต่อจากสุนัขหรือแมวสู่คน
และการแพร่ระบาดของโรคพิษสุนัขบ้า เป็นต้น ดังนั้นเพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ของ
ประชาชนในเขตเทศบาลตำบล [REDACTED] ให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการ
เลี้ยงสัตว์ การควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าจึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเรื่องนี้ขึ้น
บังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบล [REDACTED] ต่อไป

ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบล [REDACTED]
เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบล [REDACTED] ว่าด้วยการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.๒๕๖๐ ขึ้นบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบล [REDACTED]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบล [REDACTED] โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบล [REDACTED] และความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด [REDACTED] จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบล [REDACTED] เรื่อง การควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.๒๕๖๐”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบล [REDACTED] นับตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบล [REDACTED] แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์ควบคุม” หมายความว่า สุนัขหรือสัตว์อื่นที่สามารถแพร่เชื้อโรคพิษสุนัขบ้าเข้าสู่คนได้ตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนด

“เจ้าของ” หมายความว่า ผู้เลี้ยง ผู้ให้อาหาร ผู้ควบคุม หรือผู้ครอบครอง

“วัคซีน” หมายความว่า วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าสำหรับสัตว์

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า ป้ายที่แสดงว่าสัตว์นั้นได้รับการฉีดวัคซีน

“อาการของโรคพิษสุนัขบ้า” หมายความว่า ในกรณีที่สุนัขหรือแมว มีอาการดุร้าย วิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งกีดขวาง หรือเชื่องซึม ชุกซ่อนในที่มืด ปากอ้า ลิ้นห้อยและสีแดงคล้ำ น้ำลายไหล ตัวแข็ง หรือขาอ่อนเปลี้ย เดินโซเซ และในกรณีของสัตว์ควบคุมอื่น อาการตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนด

“ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือของราชการส่วนท้องถิ่นและหมายความรวมถึงผู้ซึ่งมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์ ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งนายกเทศมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้ด้วย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบล [REDACTED]

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันควบคุมโรคติดต่อและตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามเทศบัญญัติ

ข้อ ๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องจัดการให้สัตว์ควบคุมทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ตามกำหนดเวลาดังนี้

(๑) ในกรณีของสุนัขให้เจ้าของจัดการให้สุนัขได้รับการฉีดวัคซีนครั้งแรก เมื่อสุนัขนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือนและได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไป ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) ในกรณีของสัตว์ควบคุมอื่น ให้เจ้าของจัดการให้สัตว์ควบคุมดังกล่าวได้รับการฉีดวัคซีนตามระยะเวลาที่กำหนดในเทศบัญญัติ

ในกรณีที่สัตวแพทย์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์เป็นผู้ฉีดวัคซีน เป็นผู้ฉีดวัคซีน เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในเทศบัญญัติและในกรณีที่เจ้าของสัตว์ควบคุมแจ้งให้สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ไปทำการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุม ณ สถานที่ของเจ้าของสัตว์ควบคุม เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าใช้จ่ายตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๖ เมื่อสัตว์ควบคุมได้รับการฉีดวัคซีนแล้วสัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ต้องมอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้วและใบรับรองการฉีดวัคซีนให้แก่เจ้าของสัตว์ควบคุม

เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องแสดงเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามวรรคหนึ่งไว้ที่ตัวสัตว์ควบคุมให้เห็นได้ชัดเจน

ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์และใบรับรองการฉีดวัคซีนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๗ ในกรณีที่เครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนตามข้อ ๖ สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญก่อนที่เครื่องหมายประจำตัวสัตว์หมดอายุหรือก่อนระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบรับรองการฉีดวัคซีนนั้นแล้วแต่กรณีให้เจ้าของสัตว์ควบคุมขอรับเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนแทนของเดิมแล้วแต่กรณีภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุนั้นและต้องแสดงเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ดังกล่าวไว้ที่ตัวสัตว์ควบคุมให้เห็นได้ชัดเจน

ในกรณีที่เจ้าของสัตว์ควบคุมขอรับเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือใบรับรองการฉีดวัคซีนแทนของเดิมตามวรรคหนึ่งจากสัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนด

ข้อ ๘ ในที่หรือทางสาธารณะถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมใดไม่มีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือมีแต่เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์นั้นเพื่อกักขังถ้าไม่มีเจ้าของมารับภายในห้าวันให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์นั้นได้และถ้ามีเจ้าของมารับสัตว์คืนในเวลาที่กำหนดให้เจ้าของสัตว์นั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดูแลสัตว์นั้นตามความเป็นจริง

ข้อ ๙ เพื่อป้องกันการแพร่โรคพิษสุนัขบ้าให้สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจเข้าไปในบ้านโรงเรือนหรือสถานที่เพื่อปฏิบัติการดังต่อไปนี้

(๑) สอบถามจำนวนเพศ พันธุ์ อายุ และสีของสัตว์ควบคุม จากเจ้าของสัตว์ควบคุม

(๒) ในกรณีที่พบสัตว์ควบคุมโดยยังไม่ได้รับการฉีดวัคซีนตามข้อ ๕ ให้ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมนั้น ในการนี้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

(๓) นำหัวสัตว์ควบคุมที่ตายหรือมีเหตุสงสัยว่าตายด้วยโรคพิษสุนัขบ้าไปรับการตรวจชันสูตร

(๔) สั่งให้เจ้าของสัตว์ควบคุมทำลายซากสัตว์ควบคุมที่ตายด้วยโรคพิษสุนัขบ้าด้วยวิธีฝังหรือวิธีอื่นใด การเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก

ข้อ ๑๐ เมื่อปรากฏว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่พบว่าสัตว์ควบคุมนั้นมีอาการโรคพิษสุนัขบ้า

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่สัตว์ควบคุมใดถูกสัตว์ควบคุมอื่นที่สงสัยว่าเป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัด ไม่ว่าสัตว์ควบคุมที่ถูกกัดจะได้รับการฉีดวัคซีนแล้วหรือไม่ ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่รู้ว่าถูกกัด เพื่อให้สัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีน

ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมเฝ้าสังเกตอาการของสัตว์ควบคุมที่ถูกกัดไว้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน นับแต่เวลาที่รู้ว่าถูกกัด หากปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมกักขังสัตว์ควบคุมนั้นไว้ และแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่พบว่าสัตว์นั้นมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า

ในกรณีที่สัตว์ควบคุมที่เจ้าของสัตว์ควบคุมเฝ้าสังเกตอาการตรวตรวจสอบตาย หรือสูญหายภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนั้นแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่รู้ว่าตายหรือสูญหาย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติตามระเบียบ

ข้อ ๑๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อสัตวแพทย์หรือดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๓

ข้อ ๑๓ เมื่อสัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้ง หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าในยานพาหนะ บ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ใดให้สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจเรียกตรวจยานพาหนะหรือเข้าไปในบ้านโรงเรือน หรือสถานที่ที่มีสัตว์ควบคุมดังกล่าวและมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ควบคุมไม่มีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า แต่สัตวแพทย์พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าสัตว์ควบคุมดังกล่าวควรได้รับการฉีดวัคซีน ให้สัตวแพทย์พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมนั้น ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนตามข้อ ๕ แล้ว เจ้าของสัตว์ควบคุมไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมอีก แต่ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมนั้นยังไม่ได้รับการฉีดวัคซีนตามข้อ ๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า

(๒) ในกรณีที่สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นสงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าและยังมิได้มีการกักขังสัตว์ควบคุมนั้น ให้สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น สั่งให้เจ้าของสัตว์ควบคุมกักขังสัตว์ควบคุมนั้นไว้ทันที เพื่อป้องกันมิให้แพร่เชื้อโรคพิษสุนัขบ้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และสัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องไปตรวจอาการของสัตว์ควบคุมนั้น

(๓) ในกรณีที่สัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้นได้

การเข้าไปในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก (ในที่ประชุมมีมติให้ลบออก)

ข้อ ๑๔ ในที่สาธารณะ ถ้าปรากฏว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายสัตว์ควบคุมนั้นได้

ข้อ ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าที่เกิดขึ้นกับคน ในกรณีที่สัตวแพทย์พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจพบว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า หรือมีเหตุสงสัยว่าสัตว์ควบคุมใดมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นรีบแจ้งพนักงานสาธารณสุขเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันควบคุมโรคติดต่อโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๑๖ เพื่อป้องกันการเกิดและการแพร่โรคพิษสุนัขบ้า ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเขตท้องที่

(๑) ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมนำสัตว์ควบคุมไปรับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามวัน เวลา และสถานที่ที่สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด โดยสัตวแพทย์ดังกล่าวจะได้ประกาศกำหนดวัน เวลา และสถานที่เพื่อการนั้น ปิดไว้ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ณ สถานที่ที่จะทำการฉีดวัคซีน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน สำนักงานเทศบาลฯ

(๒) ให้สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ไปทำการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุม ณ สถานที่ของเจ้าของสัตว์ควบคุม

ในการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุมตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) เจ้าของสัตว์ควบคุม ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๗ ในการโอนกรรมสิทธิ์สัตว์ควบคุมที่ได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องมอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์และใบรับรองการฉีดวัคซีนตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ให้ผู้รับโอนด้วย

ถ้าเป็นสัตว์ควบคุมที่อยู่ในระหว่างการเฝ้าสังเกตอาการตามข้อ ๑๑ วรรคสอง ห้ามมิให้มีการจำหน่ายจ่าย โอน สัตว์ควบคุมนั้น

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่สัตว์อื่นนอกจากสัตว์ควบคุมถูกสัตว์ควบคุมที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัดให้นำข้อ ๙ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และวรรคสอง ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และวรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนด

ข้อ ๒๐ เจ้าของสัตว์ควบคุมผู้ไม่จัดการให้สัตว์ควบคุมได้รับการฉีดวัคซีน ตามข้อ ๕ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ วรรคสอง ข้อ ๗ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินตัวละสองร้อยบาท

ข้อ ๒๑ ผู้ใดใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้วหรือ
ใบรับรองการฉีดวัคซีนอันเป็นเท็จ หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่สัตวแพทย์ พนักงานเจ้าหน้าที่
หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๘ ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๔ หรือข้อ ๑๘
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๒ เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่นตามข้อ ๑๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์
พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง (๔) หรือข้อ
๑๓ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๓ เจ้าของสัตว์ควบคุมหรือเจ้าของสัตว์อื่นตามข้อ ๑๘ ผู้ใดไม่เฝ้าสังเกตอาการสัตว์ควบคุมหรือ
สัตว์อื่นที่ถูกกักไว้ตามข้อ ๑๑ หรือเจ้าของสัตว์ควบคุมฝ่าฝืนข้อ ๑๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง
พันบาท

ข้อ ๒๔ บรรดาความผิดตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้า
พนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบ
ปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

ข้อ ๒๕ ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซึ่งมีสัตว์ควบคุมที่มีอายุครบกำหนดได้รับการฉีดวัคซีนตามข้อ ๕
ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินการตามข้อ ๕ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๖ ให้นายกเทศมนตรีตำบล~~.....~~ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มี
อำนาจแต่งตั้งสัตวแพทย์และพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้
ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน

พ.ศ.๒๕๖๐

(ลงชื่อ)

(~~.....~~)

นายกเทศมนตรี~~.....~~

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(~~.....~~)

ผู้ว่าราชการจังหวัด~~.....~~

อัตราค่าธรรมเนียม

การฉีดวัคซีน	ตัวละ ๔๐ บาท
เครื่องหมายประจำตัวสัตว์	อันละ ๑๐ บาท
ใบรับรองการฉีดวัคซีน	ฉบับละ ๑๐ บาท